

Skatteministeriet

17. marts 2025
J.nr. 2025 - 1615

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 230 af 19. februar 2025 (alm. del).

Rasmus Stoklund

/ Maiken Bøgelund Bek

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. februar 2025 fra Retssikkerhedsalliancen for bedre skattelovgivning om materiale omtalt på mødet i Skatteudvalget den 19. februar 2025, jf. SAU alm. del - bilag 145.

Svar

Jeg har som skatteminister et stort fokus på retssikkerheden for skatteyderne, og i regeringen vil vi løbende tage initiativer, der styrker retssikkerheden for borgere og virksomheder i Danmark på skatteområdet.

Derfor har jeg i svar af 7. oktober 2024 til Retssikkerhedsalliancen oplyst, at jeg hilser Retssikkerhedsalliancen for bedre skattelovgivning velkommen og ser frem til dialogen, ligesom jeg har oplyst, at det som skatteminister altid er nyttigt at få relevante input fra dem, der bruger reglerne i praksis. Svaret er vedlagt.

I forhold til de tre early warnings som er vedlagt udvalgsspørgsmålet, kan jeg oplyse følgende:

1. *Mulighed for ekstraordinær genoptagelse*

I forhold til Retssikkerhedsalliancens early warning vedrørende mulighed for ekstraordinær genoptagelse kan jeg henvise til mit vedlagte svar af 7. oktober 2024 til Retssikkerhedsalliancen for bedre skattelovgivning.

2. *Registrering af udenlandske værdipapirdepoter*

I forhold til Retssikkerhedsalliancens early warning vedrørende registrering af udenlandske værdipapirdepoter bemærkes, at reglerne, som det også fremgår af henvendelsen, bl.a. blev indført for at undgå spekulation i forbindelse med opgørelse af gevinst og tab på aktier i et udenlandsk depot, idet den skattepligtige har mulighed for at undgå, at de danske skattemyndigheder får oplysninger om erhvervelsen af en aktie, hvor der ikke indgås aftale med den udenlandske fondshandler om indberetning. Hermed kan den skattepligtige spekulere i kun at oplyse tab på sådanne aktier, og undlade at oplyse om eventuelle gevinster.

For bl.a. at undgå denne form for spekulation og for netop at skabe incitament til, at fysiske personer selv indberetter investeringerne, er tabsfradrag på aktier optaget til handel på et reguleret marked betinget af, at Skattestyrelsen har modtaget oplysning om erhvervelsen af aktien senest den 1. juli i året efter indtræden af fuld skattepligt/erhvervelsen af aktien.

Retssikkerhedsalliancen foreslår en reparationsmulighed, som begrænses til de situationer, hvor der sker udveksling af oplysninger via Common Reporting Standard (CRS), eller tilsvarende ordninger, eller hvor skatteyderen allerede har selvangivet vedrørende de pågældende værdipapirer.

Hertil kan jeg oplyse, at CRS som udgangspunkt ikke indebærer, at Skattestyrelsen modtager automatisk indberetning om konkrete værdipapirer i et udenlandsk depot. CRS indebærer, at finansielle institutter har pligt til at identificere og indberette oplysninger om finansielle konti generelt. En undtagelse i de situationer, hvor der sker udveksling af oplysninger via CRS, vurderes ikke i tilstrækkelig grad at kunne sikre formålet med reglerne.

Jeg kan desuden oplyse, at der i visse tilfælde er mulighed for at supplere eller rette indberetningerne, uanset at dette ikke sker inden for tidsfristen. Det er tilfældet, hvor en fondshandler efter de gældende regler har foretaget indberetningerne på vegne af den skattepligtige. Fondshandleren har bl.a. mulighed for at supplere eller rette indberetningerne med virkning for fradragsretten frem til genoptagelsesfristerne for det indkomstår, hvori aktien sælges.

I forhold til Retssikkerhedsalliancens forslag om, at det forvaltningsmæssigt i højere grad sikres, at personer, der er omfattet af regelsættet, guides til, at reglerne overholdes, kan jeg oplyse, at Skatteministeriet har stor fokus på aktieområdet og har gennemført en række initiativer for at sikre regelefterlevelse på området. Derudover arbejder Skattestyrelsen løbende på at optimere it-løsningen i TastSelv Borger.

Jeg er naturligvis enig i, at vi så vidt muligt skal undgå, at almindelige borgere, der flytter til Danmark, afskæres fra tabsfradrag på grund af manglende kendskab til oplysningskravet. Jeg vil derfor bede Skattestyrelsen overveje, om der – fx via en målrettet kommunikationsindsats eller andre initiativer – er mulighed for at nedbringe sådanne tilfælde, uden at formålet med reglerne forspildes.

3. Mulighed for henstand

I forhold til Retssikkerhedsalliancens early warning vedrørende mulighed for henstand kan jeg henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Skattestyrelsen:

”Skattestyrelsen kan i forhold til sagsbehandlingstiden for anmodning om henstand oplyse, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2024 var 134 dage mod 73 dage i 2023. Stigningen skyldes flere forhold, herunder en stigning i antallet af anmodninger, en øget kompleksitet i sagerne samt medarbejderafgang. Skattestyrelsen finder, at sagsbehandlingstiden er for lang, og der arbejdes løbende på at nedbringe sagsbehandlingstiden, bl.a. ved at optimere og automatisere sagsgange og processer.

Det er korrekt, at en klage over skatteansættelsen og en anmodning om klagebetinget henstand ikke har opsættende virkning. Det fremgår af statsskatteloven § 38, 2. pkt. Det betyder, at opkrævning og inddrivelse kan fortsætte, indtil der bevilges henstand.

Skattestyrelsen tager selvfølgelig Borger- og retssikkerhedschefens undersøgelse alvorligt og er meget opmærksom på de problemstillinger, som den lange sagsbehandlingstid for henstandsansmodninger rejser. Skattestyrelsens og Gældsstyrelsens processer tager i vidt omfang højde for, om der foreligger en ubehandlet anmodning om henstand.

Gældsstyrelsen foretager således som alt overvejende udgangspunkt ikke udlæg for fordringer omfattet af en ubehandlet henstandsansøgning. Hvis en skyldner er tilsagt til en udlægsforretning og først herefter anmoder om henstand efter skatteforvaltningslovens § 51, vil inddrivelsen blive stoppet for så vidt angår de fordringer, der er omfattet af henstandsansøgningen. Hvis det vurderes, at der er tungtvejende hensyn, der taler for i en udlægsforretning at kunne medtage fordringer, der er omfattet af en ubehandlet henstandsansøgning, har Gældsstyrelsen mulighed for at anmode Skattestyrelsen om at hastebehandle ansøgningen om henstand.

Som altovervejende udgangspunkt indgiver Gældsstyrelsen heller ikke konkursbegæring baseret på fordringer omfattet af en ubehandlet henstandsansøgning. Gældsstyrelsen har også i disse tilfælde mulighed for at anmode Skattestyrelsen om at hastebehandle ansøgningen om henstand, hvis det vurderes væsentligt at kunne medtage fordringerne i en konkursbegæring.

Gældsstyrelsen kan dog, hvis der foreligger helt særlige grunde, medtage fordringer, der er omfattet af en ubehandlet henstandsansøgning, i en konkursbegæring. Særlige grunde kan være svig, begrundet mistanke om, at aktiver vil blive fjernet, eller kendskab til omstødelige dispositioner af en vis størrelse, hvor det er nødvendigt at etablere en fristdag. Dette begrundes bl.a. med, at Gældsstyrelsen allerede nu ser en tendens til forhaling af inddrivelsen, ligesom de skyldnere, som Gældsstyrelsen fastholder indsatser over for, og som har en ubehandlet henstandsansøgning, allerede har vist en vilje til at omgå regler og dermed ikke uden videre vil lade deres aktiver indgå til fyldestgørelse af Skatteforvaltningens krav. I disse tilfælde er det af afgørende betydning, at der kan ske en fremrykket indsats. Det er kun i få tilfælde, og hvor tungtvejende hensyn taler herfor, at fordringer omfattet af en ubehandlet henstandsansøgning medtages i en konkursbegæring.

Gældsstyrelsen har ikke mulighed for automatisk at tage højde for en ansøgning om henstand ved Skattestyrelsen i forbindelse med lønindeholdelse, da denne indsats altovervejende igangsættes automatisk. Gældsstyrelsen og Skattestyrelsen har derfor aftalt, at Skattestyrelsen i kvitteringer for ansøgninger om klagebetinget henstand vejleder borgeren om muligheden for at kontakte Gældsstyrelsen. Gældsstyrelsen vil som udgangspunkt berostille lønindeholdelsen for skattekrav, hvis borgeren hos Skattestyrelsen har en ubehandlet ansøgning om henstand, der vedrører disse skattekrav.

I forhold til forslaget om automatisk at give henstand, hvis der anmodes herom, bemærkes det, at Skattestyrelsen i 2024 gav afslag på klagebetinget henstand i 36 procent af sagerne, enten som følge af fare for tab (otte procent), eller fordi de formelle betingelser for henstand ikke var opfyldt (28 procent).

En ordning, hvor der automatisk meddeles henstand, vil efter Skattestyrelsens opfattelse medføre en stigning i antallet af ansøgninger om henstand, særligt for så vidt angår forslaget om efter ansøgning at give henstand, selvom der ikke er klaget, idet ansøgningen blot skal være indgivet inden for klagefristen. Desuden vil denne form for henstand skulle ophæves efter klagefristen udløb, hvis der ikke er klaget, hvilket skal ske via manuel

gennemgang af sagerne. Herudover må der forventes et yderligere pres på sagsbehandlingstiderne vedrørende henstandsansmodninger.

Dette skyldes, at sager, hvor der efterfølgende skal træffes afgørelse om at ophæve den automatisk meddelte henstand, fordi der vurderes at være nærliggende fare for tab, alene vil kunne identificeres via en manuel gennemgang af alle sager, hvor der bl.a. vil skulle foretages en undersøgelse af konkurshistorik, en økonomisk vurdering samt en vurdering af betalingsevne og -vilje. Dermed vil der opstå en øget risiko for, at svigsvirksomheder og lignende kan unddrage aktiver i perioden frem til det tidspunkt, hvor Skattestyrelsen efterfølgende træffer afgørelse om at ophæve den automatisk meddelte henstand.

Tilsvarende vil sager, hvor de formelle betingelser for klagebetinget henstand ikke er opfyldt, alene kunne identificeres via en manuel gennemgang af alle sager, hvor det bl.a. vil skulle undersøges, om der er en verserende klagesag (gælder ikke i perioden frem til klagefristens udløb), om skattekravet er helt eller delvist betalt, samt om kravet er særskilt opkrævet.

Skattestyrelsen vurderer således ikke, at de to løsningsforslag vil medføre en effektivisering af sagsbehandlingen. Hertil kommer, at de to løsningsforslag ikke umiddelbart systemteknisk kan understøttes. Der vil således være behov for en efterfølgende gennemgang af samtlige sager, hvor der er truffet afgørelse om automatisk henstand.

Endelig vil forslagene om, at der automatisk gives henstand ved anmodning herom, både indebære en gældsofobning og samtidig forringe Gældsstyrelsens muligheder for at sikre aktiver og derved medvirke til en væsentlig forøgelse af de tab, som staten vil lide. Dette gælder også, selvom Skattestyrelsen efter en konkret vurdering vil kunne træffe afgørelse om, at der i en sag ikke skal ydes henstand, idet inddrivelsesindsatsens fortsættelse vil være betinget af en hastebehandling hos Skattestyrelsen.”